

της χηρείας πλησίον τῶν γονέων της. Καὶ ὅμως πάλιν ἡ οἰκοδέσποινα παρακαλεῖ θερμῶς τὰς ἐπισκεφθείσας αὐτὴν φίλας νὰ μείνωσι, δὲν φαίνεται δὲ ὅτι κατέχεται ὑπὸ τινος φροντίδος ἢ στενοχωρίας, ὥσαντι πράγματι ἐκέκτητο μαγικόν τι μέσον, δι' οὗ ἤθελε δυνηθῇ ἐκ τοῦ μηδενὸς νὰ καλύψῃ τὴν τράπεζαν ἐδωδίων ἢ νὰ πληρώσῃ δι' ὅλων τῶν χρειωδῶν τὸ τε μαγειρεῖον καὶ τὸ κατώγειον.

Καὶ ἀληθῶς οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, διότι οὐδὲν ἄλλο ἔχει νὰ φροντίσῃ, παρὰ νὰ παραγγεῖλῃ τὰ ἐλλείποντα καὶ νὰ διατάξῃ κατὰ ποίαν ὥραν πρέπει ἐκ τῆς πόλεως νὰ φθάσῃ εἰς τὴν οἰκίαν πᾶν ὅ,τι ἤθελεν ἐπιθυμῆσαι.

Ἡ κυρία τοῦ οἴκου ἐπωφελεῖται καταλλήλου τινὸς στιγμῆς καὶ μεταβαίνει εἰς τὸ τηλέφωνον, τοῦ ὁποῖου τὴν χρῆσιν καὶ θέσιν δεικνύει ἡ παρακειμένη

εἰκὼν. Πιέζει κομβίον τι αὐτοῦ καὶ μετὰ τινα δευτερόλεπτα ἤχει κωδωνίσκος τις, ὡς σύνθημα, ἐκ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου τῆς συγκοινωνίας καὶ ὁ ὑπάλληλος ἐρωτᾷ: „Ἐδῶ τὸ γραφεῖον· τί θέλετε;“ αὐτὴ δὲ ἀναφωνεῖ ἐντὸς τῆς κυκλικῆς ὁπῆς „Ἐπιθυμῶ νὰ ὁμιλήσω μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2000“. — Ἐπέρχεται στιγμιαία διακοπή. — Εἵτα θέτει πάλιν ἡ οἰκοδέσποινα τὸ τηλέφωνον εἰς τὸ οὗς καὶ ἀκούει εὐκρινῶς — Ἐδῶ ὁ ἀριθμὸς 2000, ποῖος εἶνε ἐκεῖ; — Ἐγὼ εἶμαι, Δημητράκη μου. Ἐλα γρήγορα ὅσον τὸ δυνατόν, ἡ κυρία Ζ. . . καὶ ἡ μητέρα της εἶνε

ἐδῶ καὶ μένουσι εἰς τὸ δεῖπνον.“ — „Καλὰ, ἀπαντᾷ οὗτος, ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἐρχομαι· τέλος.“ — Ἡ τελευταία λέξις σημαίνει ὅτι ἡ συνδιάλεξις ἐπερατώθη. Κατόπιν ἡ κυρία ζητεῖ ἄλλον ἀριθμὸν, ἀνήκοντα εἰς κατὰσθημα ἐδωδίων κτλ. ὅπου παραγγέλλει διάφορα καλὰ πράγματα, μέλλοντα νὰ παρατεθῶσιν εἰς τοὺς ξένους.

Ἐν τῇ παρακειμένη δὲ εἰκόνι βλέπομεν κύριον τινα ἀποδεχόμενον τὰς παραγγελίας τῆς κυρίας καὶ συγχρόνως σημειοῦντα αὐτὰς ἐπὶ τινος πλακός. Ἡ οἰκοδέσποινα οὐδόλως πρέπει ν' ἀνησυχῇ, διότι τὰ αἰτηθέντα πράγματα ἐγκαίρως θὰ φθάσωσιν εἰς τὸν οἶκόν της. Τώρα προσκαλεῖ τὸν κρεωπώλην καὶ συζητεῖ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ψητοῦ, ἐφιστᾷ δὲ εἰς τὸν κατόπιν τούτου ὁμιλοῦντα μετ' αὐτῆς ἰχθυοπώλην τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἰχθύων, οὓς μέλλει νὰ φέρῃ. Τέλος πάντων ἐντὸς βραχυτέρου χρόνου ἡ ὅσον ἡμεῖς ἐχρησάσθημεν, ἵνα σύρωμεν τὰς γραμμὰς ταύτας, ὅλαι αὗται αἱ ὑποθέσεις ἐτελείωσαν καὶ καθωρίσθησαν, ἐν ᾧ μόνον ἡ εἰς τὴν πόλιν ἀπόδοδος καὶ ἀναζήτησις τῶν διαφόρων τούτων καταστημάτων ἤθελεν ἀπαιτήσῃ ἡμισείας ἡμέρας δαπάνην. Οὕτω λοιπὸν ἡ καλὴ ἡμῶν οἰκοδέσποινα ἐπανακάμπτεται μειδιῶσα εἰς τὴν συναναστροφὴν καὶ κατ' ἰδίαν ὁμολογεῖ, ὅτι τὸ τηλέφωνον παρέχει ἐκτάκτους εὐκολίας.

(ἔπεται τὸ τέλος).

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

1. Smyrne et l'Asie mineure ὑπὸ Δημ. Γεωργιάδου. Paris. 1885. Σελ. XX καὶ 268. Τοῦ ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις σημαντικοῦ τούτου βιβλίου, ἐξετάζοντος ὑπὸ οἰκονομικὴν καὶ ἐμπορικὴν ἔποψιν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ Συμύρην προεβλήθη σπουδαῖος πρόλογος τοῦ γνωστοῦ οἰκονομολόγου Arthur Mangin, ἐκτιμῶντος καὶ ἐξαίροντος τὴν χρησιμότητα τῶν προθέσεων τοῦ ὁμογενοῦς Συγγραφέως. Αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις τῶν μερῶν ἐκείνων πρὸς τὴν Γαλλίαν ἱστοροῦνται ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων ἀκαταλείψιμων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν Παρισίων καὶ Μασσαλίας, τὰ δὲ πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν μέσα ὑποδεικνύονται μετὰ τὴν παράθεσιν στατιστικῶν πινάκων τοῦ παραγωγικοῦ πλούτου τῶν χωρῶν ἐκείνων. Ἐν γένει οὐδὲν παρελείφθη δυνάμενον νὰ ἐκλύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ξένων, καὶ τοῦτο ἀπέδειξεν ἡ συνεχὴς τοῦ γαλλικοῦ τύπου περὶ τοῦ βιβλίου μνεῖα καὶ ἡ ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσμων ἐπαινετικὴ αὐτοῦ ἀνάλυσις.

2. Ὑπὸ τὸν τίτλον **GERMANIKH ENCYKLOPAIDIA** (Deutsche Enzyklopädie) ἤρξατο ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἐκδότου W. Grunow ἐκδιδόμενον σπουδαιότατον ἔργον, οὗ πρόκειται ἡμῖν ἤδη τὸ πρῶτον τεύχος. Πλήρες τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὅ' ἀποτελεῖται ἐξ 100 τευχῶν ἀντὶ 60 πρην. ἐκάστου ἢ 8 τόμων, συντασσόμενον δὲ ὑπὸ δοκιμωτάτων καὶ πολυαριθμῶν γερμανῶν ἐπιστημόνων ἀναμφιβόλως θέλει δυνηθῇ νὰ καταλάβῃ πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁμοίας φύσεως, συγγραμμάτων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Τὸ Ἑλληνόπουλο ὑπὸ τῆς κ. J. N. (εἰκὼν Θ. Σβάρτσεν ἐν σελ. 129). — Ἐπεισόδιον ἀρματολικῶ ἔρωτος ὑπὸ Σ. Οἰκονόμου (τέλος). — Ἐπιμέλεια τῶν ὁδόντων ὑπὸ B. X. — Ἐκ τῶν τοῦ Σοπεργάουερ. — Ἰβάν Τουργένιεφ (μετὰ εἰκόν. ἐν σελ. 136). — Ὁ ἄνθρωπος τοῦ πεπρωμένου (διήγημα) ὑπὸ Ἰβάν Τουργένιεφ (συνέχεια). — Σκέψεις φρονίμου μητρός. Εἶμαι εὐτυχής. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. — Πολιτικὴ εὐδία. — Ἰστορία καὶ ταφὴ τῆς Ἀτλάς τοῦ Σατωβριάνδου (εἰκὼν ἐν σελ. 133). — Τὰ ὄρανα τοῦ Ν. Γούζη (εἰκὼν ἐν σελ. 137). — Νινὸν δι' ἀνακλῶ, ἡ ἀγῆρας καλλονὴ τῆς Ἀσπασίας τῶν Γάλλων (εἰκὼν ἐν σελ. 141). — Ἠλεκτρικὸς φωτισμὸς τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ωκεανοῦ. — Τὸ τηλέφωνον ἐν Ἀμερικῇ. — Παιλὰ καὶ σημερινὴ μακροβιότης. — Σοματικὴ ἐπαναστάσις. — Χρωματικὴ ἀσασία. — Τὸ πολυχρόμιον παράστημα. — Ὀλίγα τινὰ περὶ τηλεφώνου (μετὰ εἰκόνων δύο ἐν σελ. 144). — Βιβλιοθήκη 1—2. — Μικρὰ ἀλληλογραφία.

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur, ἐν Στρασβούργῳ. — Μελένη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.